

שמות

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
38	37	36	35	34	33	32	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20
40	39																	

הפרק 1

אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו¹
ראובן שמעון לוי ויהודה²
יששכר זבולן ובנימן³
דן ונפתלי גד ואשר⁴
ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים⁵
וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא⁶
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם⁷
ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף⁸
ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו⁹
הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן
הארץ¹⁰
וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס¹¹
וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל¹²
ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך¹³
וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו
בהם בפרך¹⁴
ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה¹⁵
ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחיה¹⁶
ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים¹⁷
ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים¹⁸
ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן¹⁹
המילדת וילדו
וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד²⁰
ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים²¹
ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוה וכל הבת תחיון²²

הפרק 2

ילך איש מבית לוי ויקח את בת לו!

²ותהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים

³ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר

⁴ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו

⁵ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה

⁶ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה

⁷ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד:

⁸ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד:

⁹ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקיה לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו

¹⁰ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתיהו

¹¹ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו

¹²ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול

¹³ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך:

¹⁴ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר

¹⁵וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאה

¹⁶ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן

¹⁷ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם

¹⁸ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום

¹⁹ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן

²⁰ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם

²¹ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה

²²ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה

²³ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה

²⁴וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב

²⁵וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים

הפרק 3

ימשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה

²וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל

³ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה

⁴וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה ויאמר הנני:

⁵ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא

⁶ויאמר אנכי אלהי אביך אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים

⁷ויאמר יהוה ראה ראיתי את עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו

⁸וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים!

⁹ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם

¹⁰ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים

¹¹וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים מִי אֲנִי כִּי אֵלֶךְ אֶל פֶּרַעַה וְכִי אוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

¹²וַיֹּאמֶר כִּי אֵהְיָ עִמָּךְ וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה

¹³וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנִי בָא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה אָמַר אֱלֹהִים

¹⁴וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה אֵהְיָ אֲשֶׁר אֵהְיָ וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵהְיָ שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם

¹⁵וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר

¹⁶לָךְ וְאֶסַּפְתָּ אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נֹרָאָה אֵלֵי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב לֵאמֹר פֶּקֶד פִּקְדוֹתַי אֲתֹכֶם וְאֵת הָעֲשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרַיִם

¹⁷וְאָמַר אֶעֱלֶה אֲתֹכֶם מִעֲנֵי מִצְרַיִם אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחֲתִי וְהָאֲמָרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחֲוִי וְהַיְבוּסִי אֶל אֶרֶץ זֹבֶת חֶלֶב וְדֹבֶשׁ

¹⁸וְשָׁמְעוּ לְקִלְךָ וּבָאת אֵתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עֲלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכָּה נָא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְנִזְבַּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

¹⁹וְאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִתֵּן אֲתֹכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַהֲלֹךְ וְלֹא בִיד חֲזָקָה

²⁰וְשְׁלַחְתִּי אֶת יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת מִצְרַיִם בְּכָל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרָי כֵּן יִשְׁלַח אֲתֹכֶם

²¹וְנִתַּתִּי אֶת חֵן הָעָם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהִיא כִּי תִלְכּוּן לֹא תִלְכוּ רִיקִם

²²וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָה כְּלִי כֶסֶף וְכֶלֶי זָהָב וְשִׁמְלַת וְשִׁמְתָם עַל בְּנֵיהֶם וְעַל בְּנֹתֵיהֶם וְנִצְלַתְם אֶת מִצְרַיִם

הפרק 4

יען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה

²וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מִזֶּה בִּידֶךָ וַיֹּאמֶר מֹטָה

³וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לִנְחָשׁ וַיִּנְס מֹשֶׁה מִפָּנָיו

⁴וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזֵ בִזְנוֹבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּחָזֶק בּוֹ וַיְהִי לִמְטָה בְּכַפּוֹ

⁵לִמְעַן יֵאֱמִינוּ כִּי נֹרָאָה אֵלָיִךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב

⁶וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הִבָּא נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ וַיִּבֹּא יָדוֹ בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵא וְהִנֵּה יָדוֹ מִצְרַעַת כְּשֵׁלָג

⁷וַיֹּאמֶר הִשֵּׁב יָדְךָ אֶל חִיקְךָ וַיִּשֵּׁב יָדוֹ אֶל חִיקוֹ וַיּוֹצֵא מִחִיקוֹ וְהִנֵּה שֶׁבֶה כִּבְשָׂרוֹ

⁸וְהִיא אִם לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֵת הָרָאשׁוֹן וְהָאֱמִינוּ לְקֹל הָאֵת הָאַחֲרוֹן

⁹וְהִיא אִם לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לִשְׁנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלְךָ וּלְקַחַת מִמִּימֵי הַיָּאֵר וּשְׁפַכְתָּ הִיבִשָּׁה וְהָיוּ הַמִּים אֲשֶׁר תִּקַּח מִן הַיָּאֵר וְהָיוּ לְדָם בִּיבֶשֶׁת

¹⁰וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִי גַם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלֶשֶׁם גַּם מֵאֵז דְּבָרְךָ אֶל עַבְדְּךָ כִּי כִבַּד פֶּה וְכִבַּד לִשׁוֹן אֲנִי

¹¹וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי יִשׁוּם אֶלֶם אוֹ חֶרֶשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנִי יְהוָה

¹²וְעַתָּה לָךְ וְאֲנִי אֵהְיָ עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹּר

¹³וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בִיד תִּשְׁלַח

¹⁴וַיִּחַר אָף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֵן אַחִיךָ הֲלוֹי יָדַעְתִּי כִּי דָבָר יִדְבֹּר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֵצֵא לְקִרְאָתְךָ וּרְאָךְ וְשִׁמַּח בְּלָבוֹ

¹⁵וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשִׁמַּת אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנִי אֵהְיָ עִם פִּיךָ וְעִם פִּיהוֹ וְהוֹרִיתִי אֲתֹכֶם אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן

¹⁶ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים

¹⁷ ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת

¹⁸ וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום

¹⁹ ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך

²⁰ ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו

²¹ ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם

²² ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל

²³ ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך

²⁴ ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש המיתו

²⁵ ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי!

²⁶ וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת

²⁷ ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשו בהר האלהים וישק לו

²⁸ ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו

²⁹ וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל

³⁰ וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם

³¹ ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניו ויקדו וישתחוו

הפרק 5

אחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר

² ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח

³ ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב

⁴ ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם

⁵ ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם

⁶ ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר

⁷ לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן

⁸ ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו

⁹ תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר

¹⁰ ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן

¹¹ אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר

¹² ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן

¹³ והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן

¹⁴ ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום

¹⁵ ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך

¹⁶ תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך

¹⁷ ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה

¹⁸ ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו

¹⁹ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו
²⁰ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה
²¹ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת
חרב בידם להרגנו
²²וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני!
²³ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך

הפרק 6

יאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם
מארצו
²וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה
³וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם
⁴וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה
⁵וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי!
⁶לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם
וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים
⁷ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת
סבלות מצרים
⁸והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם
מורשה אני יהוה
⁹וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה
¹⁰וידבר יהוה אל משה לאמר
¹¹בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו
¹²וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים
¹³וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
מארץ מצרים
¹⁴אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן
¹⁵ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאל בן הכנענית אלה משפחת שמעון
¹⁶ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלושים ומאת שנה
¹⁷בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם
¹⁸ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלושים ומאת שנה
¹⁹ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם
²⁰ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלושים
ומאת שנה
²¹ובני יצהר קרח ונפג וזכרי
²²ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתר
²³ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את
אלעזר ואת איתמר
²⁴ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרח
²⁵ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלויים
למשפחתם
²⁶הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם
²⁷הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן

²⁸ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים

²⁹וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך

³⁰ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה

הפרק 7

איאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך

²אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו

³ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים

⁴ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים

⁵וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם

⁶ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו

⁷ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה

⁸ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמה

⁹כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין

¹⁰ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין

¹¹ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן

¹²וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם

¹³ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה

¹⁴ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם

¹⁵לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך

¹⁶ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה

¹⁷כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם

¹⁸והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר

¹⁹ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים

²⁰ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם

²¹והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים

²²ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה

²³ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת

²⁴ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות ממימי היאר

²⁵וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר

הפרק 8

יֹאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פְּרַעֲה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:¹
וְאָם מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח הֵנָּה אֲנִי נֹגֵף אֶת כָּל גְּבוּלְךָ בְּצַפְרָדַיִם²
וְשֹׁרֶץ הַיָּאֵר צַפְרָדַיִם וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחֹדֶר מִשְׁכְּבְךָ וְעַל מִטְתְּךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ וּבַעֲמֹךָ וּבַתְּנוּרֶיךָ
וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ:³
וּבִכְהָה וּבַעֲמֹךָ וּבְכָל עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ הַצַּפְרָדַיִם⁴
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אַהֲרֹן נָטָה אֶת יָדְךָ בְּמִטָּךְ עַל הַנְּהַרְתָּ עַל הַיָּאֵרִים וְעַל הָאֲגָמִים וְהָעֵל
אֶת הַצַּפְרָדַיִם עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם⁵
וַיִּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וְתָעַל הַצַּפְרָדַיִם וַתִּכַּסּ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם⁶
וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת הַצַּפְרָדַיִם עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם⁷
וַיִּקְרָא פְּרַעֲה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעֵתִירוּ אֶל יְהוָה וַיִּסֶּר הַצַּפְרָדַיִם מִמֶּנִּי וּמִעַמִּי וְאֶשְׁלַחְהָ אֶת
הָעָם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה⁸
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפְרַעֲה הֲתִפָּאֵר עָלַי לְמַתִּי אֶעֱתִיר לָךְ וּלְעַבְדֶּיךָ וּלְעַמֶּךָ לְהַכְרִית הַצַּפְרָדַיִם מִמֶּךָ
וּמִבְּתֶיךָ רַק בִּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה⁹
וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כַּדְּבָרְךָ לְמַעַן תִּדְּעַ כִּי אֵין כִּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ¹⁰
וַיִּסְרוּ הַצַּפְרָדַיִם מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמֶּךָ רַק בִּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה¹¹
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִעַם פְּרַעֲה וַיִּצְעֲקוּ מֹשֶׁה אֶל יְהוָה עַל דְּבַר הַצַּפְרָדַיִם אֲשֶׁר שָׁם לְפְרַעֲה¹²
וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצַּפְרָדַיִם מִן הַבְּתִיִּם מִן הַחֲצֵרָה וּמִן הַשְּׂדֵה¹³
וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרָם חֲמָרָם וְתַבָּאֵשׁ הָאֶרֶץ¹⁴
וַיִּירָא פְּרַעֲה כִּי הִיתָה הָרוּחָה וְהַכֶּבֶד אֶת לְבֹו וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה¹⁵
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל אַהֲרֹן נָטָה אֶת מִטָּךְ וְהָךְ אֶת עַפְרָה הָאֶרֶץ וְהָיָה לְכֻנָּם בְּכָל אֶרֶץ
מִצְרַיִם¹⁶
וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ בְּמִטָּהּ וַיָּךְ אֶת עַפְרָה הָאֶרֶץ וְתָהִי הַכֻּנָּם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל עַפְרָה הָאֶרֶץ¹⁷
הָיָה כְּנִים בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם¹⁸
וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת הַכְּנִים וְלֹא יָכְלוּ וְתָהִי הַכֻּנָּם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה¹⁹
וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל פְּרַעֲה אֲצַבַּע אֱלֹהִים הִוא וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרַעֲה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר יְהוָה²⁰
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִשְׁכֵּם בְּבֹקֶר וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פְּרַעֲה הֵנָּה יוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:²¹
כִּי אִם אֵין מִשְׁלַח אֶת עַמִּי הֲנִי מְשַׁלֵּחַ בְּךָ וּבְעַבְדֶּיךָ וּבַעֲמֹךָ וּבְבְתֶיךָ אֶת הָעֶרֶב וּמִלֹּא בְתֵי מִצְרַיִם
אֶת הָעֶרֶב וְגַם הָאָדָמָה אֲשֶׁר הֵם עֲלֶיהָ²²
וְהַפְּלִיתִי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת אֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עַמִּי עָמַד עָלֶיהָ לְבַלְתִּי הָיוּת שֵׁם עֶרֶב לְמַעַן תִּדְּעַ כִּי אֲנִי
יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָאֶרֶץ²³
וְשָׁמַתִּי פֶדֶת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה²⁴
וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֵא עֶרֶב כֶּבֶד בֵּיתָה פְּרַעֲה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאֶרֶץ מִפְּנֵי הָעֶרֶב²⁵
וַיִּקְרָא פְּרַעֲה אֶל מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לָכוּ זַבְּחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בָּאֶרֶץ²⁶
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם זֶבַח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן זֶבַח אֶת תּוֹעֵבֶת מִצְרַיִם
לְעִינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֻנוּ²⁷
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֶךְ בְּמִדְבַּר וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאִשֶּׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ²⁸
וַיֹּאמֶר פְּרַעֲה אֲנִי אֶשְׁלַח אֹתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבַּר רַק הָרֹחֶק לֹא תִרְחִיקוּ לָלֶכֶת
הֲעֵתִירוּ בַּעַדִּי!²⁹
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הֵנָּה אֲנִי יוֹצֵא מִעַמֶּךָ וְהִעֲתַרְתִּי אֶל יְהוָה וְסָר הָעֶרֶב מִפְּרַעֲה מִעַבְדָּיו וּמִעַמּוֹ מִחֹר רַק
אֶל יִסֹּף פְּרַעֲה הַתֵּל לְבַלְתִּי שְׁלַח אֶת הָעָם לְזַבַּח לַיהוָה³⁰
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מִעַם פְּרַעֲה וַיַּעֲתֵר אֶל יְהוָה³¹
וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּסֶּר הָעֶרֶב מִפְּרַעֲה מִעַבְדָּיו וּמִעַמּוֹ לֹא נִשְׁאָר אֶחָד:³²
וַיִּכְבַּד פְּרַעֲה אֶת לְבֹו גַם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שְׁלַח אֶת הָעָם

הפרק 9

יאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני!¹

כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם²

הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד³

והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר⁴

וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ⁵

ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד⁶

וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד וכבד לב פרעה ולא שלח את העם⁷

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה⁸

והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים⁹

ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אותו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה¹⁰

ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטום ובכל מצרים¹¹

ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה¹²

ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני!¹³

כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ¹⁴

כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ¹⁵

ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ¹⁶

עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם¹⁷

הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה¹⁸

ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו¹⁹

הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים²⁰

ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה²¹

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים²²

ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים²³

ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגו!²⁴

ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר²⁵

רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד²⁶

וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים²⁷

העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד²⁸

ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ²⁹

ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים³⁰

והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל³¹

והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנח³²

³³ ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה
³⁴ וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו
³⁵ ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה

הפרק 10

יאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו
² ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה
³ ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני!
⁴ כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך
⁵ וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה
⁶ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה
⁷ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים
⁸ ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים
⁹ ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו
¹⁰ ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם
¹¹ לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה
¹² ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד
¹³ ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה
¹⁴ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן
¹⁵ ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים
¹⁶ וימהר פרעה למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם
¹⁷ ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה
¹⁸ ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה
¹⁹ ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים
²⁰ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל
²¹ ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך
²² ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים
²³ לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם
²⁴ ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם
²⁵ ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו
²⁶ וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמח

²⁷ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם

²⁸ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספ ראות פני כי ביום ראתך פני תמות

²⁹ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך

הפרק 11

יאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו
כלה גרש יגרש אתכם מזה

²דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב

³ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה
ובעיני העם

⁴ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים

⁵ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל
בכור בהמה

⁶והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף

⁷ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין
ישראל

⁸ויורדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוּ לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא
מעם פרעה בחרי אף

⁹ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים

¹⁰ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
ישראל מארצו

הפרק 12

יאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר:

²החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה

³דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שם לבית אבת שם לבית

⁴ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו
על השם

⁵שם תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו

⁶והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים

⁷ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם

⁸ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלו

⁹אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו

¹⁰ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו

¹¹וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא
ליהוה

¹²ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי

מצרים אעשה שפטים אני יהוה

¹³והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף

למשחית בהכתי בארץ מצרים

¹⁴והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדורתיכם חקת עולם תחגוהו

¹⁵שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש

ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבע;

¹⁶וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם

¹⁷ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם

¹⁸בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב

¹⁹שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ

²⁰כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות

²¹ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח

²²ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר

²³ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף

²⁴ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם

²⁵והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת

²⁶והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם

²⁷ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

²⁸וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו

²⁹ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה

³⁰ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת

³¹ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם

³²גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי

³³ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים

³⁴וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם

³⁵ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת

³⁶ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים

³⁷ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף

³⁸וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד

³⁹ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם

⁴⁰ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה

⁴¹ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים

⁴²ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם

⁴³ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו

⁴⁴וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו

⁴⁵תושב ושכיר לא יאכל בו

⁴⁶בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו

⁴⁷כל עדת ישראל יעשו אתו

⁴⁸וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל

לא יאכל בו

⁴⁹תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם

⁵⁰ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו

⁵¹ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם

הפרק 13

ידבר יהוה אל משה לאמר

²קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא

³ויואמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ

⁴היום אתם יצאים בחדש האביב

⁵והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבوسی אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה

⁶שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה

⁷מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך

⁸והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים

⁹והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיו כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים

¹⁰ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה

¹¹והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך

¹²והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה

¹³וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה

¹⁴והיה כי ישאלך בןך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים

¹⁵ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה

¹⁶והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים

¹⁷ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה

¹⁸ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים

¹⁹ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם

²⁰ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר

²¹ויהוה הלך לפניו יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה

²²לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם

הפרק 14

ידבר יהוה אל משה לאמר

²דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים

³ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר

⁴וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן

⁵ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו

⁶ ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו
⁷ ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו
⁸ ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה
⁹ וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת
לפני בעל צפן
¹⁰ ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני
ישראל אל יהוה
¹¹ ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
ממצרים
¹² הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את
מצרים ממתנו במדבר
¹³ ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר
ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם
¹⁴ יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון
¹⁵ ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו
¹⁶ ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
¹⁷ ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו
¹⁸ וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו
¹⁹ ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד
מאחריהם
²⁰ ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל
הלילה
²¹ ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
ויבקעו המים
²² ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם
²³ וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים
²⁴ ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים
²⁵ ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
במצרים
²⁶ ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו
²⁷ ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את
מצרים בתוך הים
²⁸ וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד
אחד
²⁹ ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם
³⁰ ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים
³¹ וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
עבדו

הפרק 15

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים
² עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו
³ יהוה איש מלחמה יהוה שמו

⁴מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף;
⁵תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן
⁶ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב
⁷וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש
⁸וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים
⁹אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישימו יד;
¹⁰נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים
¹¹מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא
¹²נטית ימינך תבלעמו ארץ
¹³נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוח קדשך;
¹⁴שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת
¹⁵אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען
¹⁶תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית
¹⁷תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך;
¹⁸יהוה ימלך לעלם ועד;
¹⁹כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים
²⁰ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת
²¹ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים
²²ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים
²³ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה
²⁴וילנו העם על משה לאמר מה נשתה
²⁵ויצעק אל יהוה ויורו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו
²⁶ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו
כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך
²⁷ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים

הפרק 16

יסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום
לחדש השני לצאתם מארץ מצרים
²וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר;
³ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם
לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב
⁴ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו
הילך בתורתי אם לא
⁵והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום
⁶ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים
⁷ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלוננו עלינו
⁸ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר
אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה
⁹ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם
¹⁰ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן
¹¹וידבר יהוה אל משה לאמר

¹²שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם

¹³ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה

¹⁴ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ

¹⁵ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה

¹⁶זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו

¹⁷ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט

¹⁸וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו

¹⁹ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר

²⁰ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה

²¹וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס

²²ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה

²³ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר

²⁴ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו

²⁵ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה

²⁶ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו

²⁷ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו

²⁸ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי:

²⁹ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי:

³⁰וישבחו העם ביום השבע:

³¹ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפחת בדבש

³²ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדתיתכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים

³³ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדתיתכם

³⁴כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת

³⁵ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען

³⁶והעמר עשרית האיפה הוא

הפרק 17

1 יסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סיני למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם

²ויורב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה

³ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא

⁴ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני:

⁵ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת

⁶הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל

⁷ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין

⁸ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם

⁹ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים ביד!

¹⁰ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה

¹¹והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק

¹²ידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש

¹³ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב

¹⁴ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים

¹⁵ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נס!

¹⁶ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר

הפרק 18

ישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים

²ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה

³ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה

⁴ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה

⁵ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים

⁶ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמך

⁷ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה

⁸ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה

⁹ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים

¹⁰ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים

¹¹עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם

¹²ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים

¹³ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב

¹⁴וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב

¹⁵ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים

¹⁶כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו

¹⁷ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה

¹⁸נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך

¹⁹עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים

²⁰וזהרתה אתה את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון

²¹ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת

²²ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך

²³אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום

²⁴וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמה

²⁵ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת

²⁶ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם

²⁷וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו

הפרק 19

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני

²ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר

³ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי

⁵ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ

⁶ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל

⁷ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה

⁸ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה

⁹ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה

¹⁰ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם

¹¹והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני

¹²והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצוהו כל הנגע בהר מות יומת

¹³לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר

¹⁴וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם

¹⁵ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה

¹⁶ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה

¹⁷ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר

¹⁸והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד

¹⁹ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול

²⁰וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה

²¹ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב

²²וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה

²³ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו

²⁴ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם

²⁵וירד משה אל העם ויאמר אלהם

הפרק 20

ידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמה¹
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים²
לא יהיה לך אלהים אחרים על פני³
לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת לארץ⁴
לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל⁵
רבעים לשנאי
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי⁶
לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא⁷
זכור את יום השבת לקדשו⁸
ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך⁹
ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך¹⁰
וגרך אשר בשעריך
כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על¹¹
כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו
כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך¹²
לא תרצח¹³
לא תנאף¹⁴
לא תגנב¹⁵
לא תענה ברעך עד שקר¹⁶
לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך¹⁷
וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו¹⁸
מרחק
ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות¹⁹
ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על²⁰
פניכם לבלתי תחטאו
ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים²¹
ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם²²
לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם²³
מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר²⁴
אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה²⁵
ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו²⁶

הפרק 21

אלה המשפטים אשר תשים לפניהם¹
כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם²
אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו³
אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו⁴
ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי!⁵
והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם⁶
וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים⁷

⁸אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בח
⁹ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה
¹⁰אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע
¹¹ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף
¹²מכה איש ומת מות יומת
¹³ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה
¹⁴וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות
¹⁵ומכה אביו ואמו מות יומת
¹⁶וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת
¹⁷ומקלל אביו ואמו מות יומת
¹⁸וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב
¹⁹אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא
²⁰וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ונתת ידו נקם ינקם
²¹אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא
²²וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל
האשה ונתן בפללים
²³ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש
²⁴עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל
²⁵כזיה תחת כזיה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה
²⁶וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו
²⁷ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו
²⁸וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי
²⁹ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם
בעליו יומת
³⁰אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו
³¹או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו
³²אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל
³³וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור
³⁴בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו
³⁵וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון
³⁶או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה
לו

הפרק 22

כ י יגנב איש שור או שה וטבחיו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השח
²אם במחותרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים
³אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו
⁴אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם
⁵כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם
⁶כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה
⁷כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים
⁸אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו

⁹על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו

¹⁰כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה ¹¹שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם ¹²ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו

¹³אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם

¹⁴וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם

¹⁵אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו

¹⁶וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה

¹⁷אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת

¹⁸מכשפה לא תחיה

¹⁹כל שכב עם בהמה מות יומת

²⁰זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו

²¹וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים

²²כל אלמנה ויתום לא תענון

²³אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו

²⁴וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים

²⁵אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך

²⁶אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו

²⁷כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני

²⁸אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאה

²⁹מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי

³⁰כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי

³¹ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו

הפרק 23

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס

²לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת

³ודל לא תהדר בריבו

⁴כי תפגע שור איבך או חמור תעה השב תשיבנו לו

⁵כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו

⁶לא תטה משפט אבינך בריבו

⁷מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע

⁸ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים

⁹וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים

¹⁰ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה

¹¹והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך

¹²ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגה

¹³ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך

¹⁴שלוש רגלים תחג לי בשנה

¹⁵את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם

¹⁶ וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה
¹⁷ שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה
¹⁸ לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר
¹⁹ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו
²⁰ הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי
²¹ השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו
²² כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרת את צריך
²³ כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבوسی והכחדתיו
²⁴ לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר
מצבתיים
²⁵ ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרת מחלה מקרבך
²⁶ לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא
²⁷ את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף
²⁸ ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך
²⁹ לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה
³⁰ מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ
³¹ ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ
וגרשתמו מפניך
³² לא תכרת להם ולאליהם ברית
³³ לא ישבו בארצך פן יחטאו אתך לי כי תעבד את אליהם כי יהיה לך למוקש

הפרק 24

אל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק
² ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו
³ ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר יהוה נעשה
⁴ ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר
שבטי ישראל
⁵ וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים
⁶ ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח
⁷ ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע
⁸ ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים
האלה
⁹ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
¹⁰ ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר
¹¹ ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו
¹² ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר
כתבתי להורתם
¹³ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים
¹⁴ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש
אלהם
¹⁵ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר

¹⁶וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן
¹⁷ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל
¹⁸ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה

הפרק 25

ידבר יהוה אל משה לאמר
²דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי:
³וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת
⁴ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים
⁵וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים
⁶שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים
⁷אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן
⁸ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
⁹ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו
¹⁰ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו
¹¹וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב
¹²ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמיתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית
¹³ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב
¹⁴והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם
¹⁵בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו
¹⁶ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך
¹⁷ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה
¹⁸ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת
¹⁹ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו
²⁰והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים
²¹ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת אשר אתן אליך
²²ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל
²³ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו
²⁴וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב
²⁵ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב
²⁶ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו
²⁷לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן
²⁸ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן
²⁹ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם
³⁰ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד:
³¹ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו
³²וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני:
³³שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה

³⁴ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה
³⁵וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
לששת הקנים היצאים מן המנרה
³⁶כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור
³⁷ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה
³⁸ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור
³⁹ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה
⁴⁰וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהם

הפרק 26

את המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם
²ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת
³חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה
⁴ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית
⁵חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה
⁶ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד:
⁷ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם
⁸ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת
⁹וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל
¹⁰ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית
¹¹ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד:
¹²וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן
¹³והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו
¹⁴ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה
¹⁵ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים
¹⁶עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד:
¹⁷שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן
¹⁸ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה
¹⁹וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
²⁰ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש
²¹וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
²²ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים
²³ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתיים
²⁴ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו
²⁵והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים

תחת הקרש האחד:

²⁶ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד:

²⁷וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימח

²⁸והבריה התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה

²⁹ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב

³⁰והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר

³¹ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים

³²ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף

³³ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת

לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים

³⁴ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים

³⁵ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על

צלע צפון

³⁶ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם

³⁷ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת

הפרק 27

עשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו

²ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת

³ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת

⁴ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו

⁵ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח

⁶ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת

⁷והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו

⁸נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו

⁹ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת

¹⁰ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף

¹¹וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים

וחשקיהם כסף

¹²ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה

¹³ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה

¹⁴וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה

¹⁵ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה

¹⁶ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם

ארבעה ואדניהם ארבעה

¹⁷כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת

¹⁸ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת

¹⁹לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת

²⁰ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד:

²¹באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת

עולם לדרתם מאת בני ישראל

אתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן

²ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת

³ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי!

⁴ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי!

⁵והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש

⁶ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב

⁷שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר

⁸וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר

⁹ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל

¹⁰ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם

¹¹מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבט משבצות זהב תעשה אתם

¹²ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן

¹³ועשית משבצת זהב

¹⁴ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבת על המשבצת

¹⁵ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו

¹⁶רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו

¹⁷ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד

¹⁸והטור השני נפך ספיר ויהלם

¹⁹והטור השלישי לשם שבו ואחלמה

²⁰והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם

²¹והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתיים עשרה על שמותם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט

²²ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור

²³ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן

²⁴ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן

²⁵ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו

²⁶ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתח

²⁷ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד

²⁸וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד

²⁹ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד

³⁰ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד

³¹ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת

³²והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע

³³ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב

³⁴פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב
³⁵והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות
³⁶ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה
³⁷ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה
³⁸והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה
על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה
³⁹ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם
⁴⁰ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת
⁴¹והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי!
⁴²ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו
⁴³והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון
ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחרי

הפרק 29

זה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילים שנים תמימים
²ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם
³ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילים
⁴ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים
⁵ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת
לו בחשב האפד:
⁶ושמת המצנפת על ראשו ונתת את מזר הקדש על המצנפת
⁷ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו
⁸ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת
⁹וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן
ויד בניו
¹⁰והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר
¹¹ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד:
¹²ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח
¹³ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
עליהן והקטרת המזבח
¹⁴ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא
¹⁵ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל
¹⁶ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב
¹⁷ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו
¹⁸והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא
¹⁹ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל
²⁰ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן ידם
הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב
²¹ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו
²²ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא
²³וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיך אחד מסל המצות אשר לפני יהוה

²⁴ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה
²⁵ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה
²⁶ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנח
²⁷וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן
ומאשר לבניו
²⁸והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה
²⁹ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם
³⁰שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש
³¹ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש
³²ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד:
³³ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם
³⁴ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא
³⁵ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם
³⁶ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו
³⁷שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש
³⁸וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד:
³⁹את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
⁴⁰ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד:
⁴¹ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח אשה ליהוה
⁴²עלת תמיד לדרתים פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם
⁴³ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבד:
⁴⁴וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי:
⁴⁵ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים
⁴⁶וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם

הפרק 30

עשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו
²אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו
³וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קיריתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב
⁴ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים
לשאת אתו בהמה
⁵ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב
⁶ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה
⁷והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה
⁸ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתים
⁹לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו
¹⁰וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתים קדש
קדשים הוא ליהוה
¹¹וידבר יהוה אל משה לאמר
¹²כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם
נגף בפקד אתם
¹³זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל

תרומה ליהוה

¹⁴ כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה
¹⁵ העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם
¹⁶ ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אותו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל
לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם
¹⁷ וידבר יהוה אל משה לאמר
¹⁸ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אותו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים
¹⁹ ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם
²⁰ בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה
²¹ ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם
²² וידבר יהוה אל משה לאמר
²³ ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם
חמשים ומאתים
²⁴ וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין
²⁵ ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה
²⁶ ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת
²⁷ ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת
²⁸ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו
²⁹ וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש
³⁰ ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי!
³¹ ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדדתיכם
³² על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם
³³ איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו
³⁴ ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה
³⁵ ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש
³⁶ ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים
תהיה לכם
³⁷ והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה
³⁸ איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו

הפרק 31

ידבר יהוה אל משה לאמר
² ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה
³ ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה
⁴ לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת
⁵ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה
⁶ ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל
אשר צויתך
⁷ את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל
⁸ ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת
⁹ ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו
¹⁰ ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
¹¹ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו

¹² ויאמר יהוה אל משה לאמר:

¹³ ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם

¹⁴ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה

¹⁵ ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת

¹⁶ ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם

¹⁷ ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש

¹⁸ ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים

הפרק 32

יִרְאֵה הָעָם כִּי בִשְׁשׁ מִשֵּׁה לִרְדַּת מִן הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֹהֶרֶן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מִשֵּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מָה הָיָה לוֹ

² וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֹהֶרֶן פֶּרְקוּ נִזְמִי הַזֶּהב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשִׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנִיתִיכֶם וְהִבִּיאוּ אֵלַי:

³ וַיִּתְּפְּרוּ כָל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזֶּהב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיְבִיאוּ אֶל אֹהֶרֶן

⁴ וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצֹר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מִסַּכֶּה וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

⁵ וַיִּרְאֵה אֹהֶרֶן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנֵי וַיִּקְרָא אֹהֶרֶן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מִחָר

⁶ וַיִּשְׁכִּימוּ מִמַּחֲרַת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגְשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֹאכֵל וּשְׁתוֹ וַיִּקְמוּ לַצַּחֲק

⁷ וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּךְ רֹד כִּי שַׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הֶעֱלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

⁸ סֵרוּ מִהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסַּכֶּה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

⁹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם קֶשֶׁה עֶרְף הוּא

¹⁰ וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי יֹחֵר אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלָם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גָּדוֹל

¹¹ וַיַּחֲלֵ מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יֹחֵר אִפִּי בְעַמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה

¹² לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֹאמֹר בִּרְעָה הוֹצִיאָם לְהָרֵג אֹתָם בַּהֲרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אִפִּי וְהִנָּחֵם עַל הָרְעָה לְעַמָּךְ

¹³ זָכֹר לֹאֲבִרְהֶם לִיצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרֻבָּה אֶת זֶרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן לְזֶרְעֶכֶם וְנָחֳלוּ לָעָלָם

¹⁴ וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל הָרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָעָם

¹⁵ וַיִּפֶּן וַיִּרְדֵּ מֹשֶׁה מִן הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבֵרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים

¹⁶ וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוֹת עַל הַלַּחַת

¹⁷ וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בִּרְעָה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלַּחֲמָה בַּמַּחֲנֶה

¹⁸ וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אֲנֹכִי שָׁמַע

¹⁹ וַיְהִי כַאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֶה וַיִּרְא אֶת הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיֹּחֵר אִפִּי מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלַּחַת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר

²⁰ וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזֶר עַל פְּנֵי הַיָּם וַיִּשָּׁק אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

²¹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֹהֶרֶן מָה עָשָׂה לָךְ הָעָם הַזֶּה כִּי הִבֵּאתָ עָלֵינוּ חַטָּאת גְּדוֹלָה

²² וַיֹּאמֶר אֹהֶרֶן אֶל יֹחֵר אִפִּי אֲדֹנִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת הָעָם כִּי בִרְעָה הוּא

²³ וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מִשֵּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מָה הָיָה לוֹ

²⁴ ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה
²⁵ וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם
²⁶ ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לו!
²⁷ ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו
²⁸ ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש
²⁹ ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה
³⁰ ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה
בעד חטאתכם
³¹ וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב
³² ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת
³³ ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי!
³⁴ ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
חטאתם
³⁵ ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן

הפרק 33

ידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה
² ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוס!
³ אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך
⁴ וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו
⁵ ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתך
ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך
⁶ ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב
⁷ ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש
יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה
⁸ והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו
האהל
⁹ והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה
¹⁰ וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו
¹¹ ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן
נון נער לא ימיש מתוך האהל
¹² ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח
עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני!
¹³ ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך
הגוי הזה
¹⁴ ויאמר פני ילכו והנחתי לך
¹⁵ ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה
¹⁶ ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה
¹⁷ ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם
¹⁸ ויאמר הראני נא את כבודך

¹⁹ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם

²⁰ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי:

²¹ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור:

²²והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי:

²³והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו

הפרק 34

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת

²והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר

³ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא

⁴ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים

⁵וירד יהוה בענן ויציב עמו שם ויקרא בשם יהוה

⁶ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנן אך אפים ורב חסד ואמת

⁷נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים

⁸וימהר משה ויקד ארצה וישתחו

⁹ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעונונו ולחטאתנו ונחלתנו

¹⁰ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבם את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך

¹¹שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוס:

¹²השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך

¹³כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון

¹⁴כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא

¹⁵פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחם

¹⁶ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן

¹⁷אלהי מסכה לא תעשה לך:

¹⁸את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים

¹⁹כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה

²⁰ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם

²¹ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת

²²וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה

²³שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל

²⁴כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה

²⁵לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח

²⁶ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

²⁷ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת

ישראל

²⁸וַיְהִי שֵׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמִים לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלֶּחֶת אֶת דְּבַר־יְהוָה עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים

²⁹וַיְהִי בְרֹדֶת מֹשֶׁה מֵהָרֹם סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרֹדֶתוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קֵרֵן עוֹר פָּנָיו בַּדְּבָרִים אֵת

³⁰וַיִּרְא אֶהָרֶן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהָנָה קֵרֵן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגֶּשֶׁת אֱלֹהִים

³¹וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהָרֶן וְכָל הַנָּשִׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם

³²וְאַחֲרֵי כֵן נִגְשׂוּ כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוּם אֶת כָּל אִשָּׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵתוֹ בְּהָרֹם סִינַי

³³וַיִּכַּל מֹשֶׁה מְדַבֵּר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסּוּחַ

³⁴וּבָבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֵתוֹ יִסִּיר אֶת הַמַּסּוּחַ עַד צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וּדְבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אִשָּׁר יִצְוָה

³⁵וַרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנֵי מֹשֶׁה כִּי קֵרֵן עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה וְהִשִּׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסּוּחַ עַל פָּנָיו עַד בָּאוּ לְדַבֵּר אֵת

הפרק 35

יְהוָה מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־הַדְּבָרִים אִשָּׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתָם
²שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְתוֹן לַיהוָה כָּל הָעֲשִׂיָּה בּוֹ מְלָאכָה יוֹמֹת

³לֹא תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת

⁴וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל כָּל עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אִשָּׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר

⁵קָחוּ מֵאֲתָכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כָּל נָדִיב לִבּוֹ יִבְיָאָה אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זֶהב וְכֹסֶף וְנַחֲשֶׁת

⁶וְתַכְלֵת וָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים

⁷וְעֹרֹת אֵילָם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעִצֵּי שִׁטִּים

⁸וְשֶׁמֶן לְמָאוֹר וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּלְקִטְרֹת הַסִּמִּים

⁹וְאַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מַלְאִים לְאַפּוֹד וְלַחֹשֶׁן

¹⁰וְכָל חֹכֶם לֵב בְּכֶם יִבְאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל אִשָּׁר צִוָּה יְהוָה

¹¹אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶת אֹהֶלוֹ וְאֶת מִכְסֹּהוֹ אֶת קִרְסֵּיוֹ וְאֶת קִרְשָׁיו אֶת בְּרִיחוֹ אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנָיו

¹²אֶת הָאָרֶן וְאֶת בְּדִיוֹ אֶת הַכֹּפֶרֶת וְאֶת פִּרְכַּת הַמִּסָּךְ

¹³אֶת הַשִּׁלְחָן וְאֶת בְּדִיוֹ וְאֶת כָּל־כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים

¹⁴וְאֶת מִנְרַת הַמָּאוֹר וְאֶת כְּלִיָּהּ וְאֶת נִרְתִּיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר

¹⁵וְאֶת מִזְבַּח הַקִּטְרֹת וְאֶת בְּדִיוֹ וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קִטְרֹת הַסִּמִּים וְאֶת מִסַּךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן

¹⁶אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת מִכְבַּר הַנִּחֲשֶׁת אִשָּׁר לּוֹ אֶת בְּדִיוֹ וְאֶת כָּל־כֵּלָיו אֶת הַכִּיר וְאֶת כֹּנֵן

¹⁷אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר

¹⁸אֶת יִתְדֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת יִתְדֵת הַחֹצֵר וְאֶת מִיתְרֵיהֶם

¹⁹אֶת בִּגְדֵי הַשֹּׂרֵד לְשֶׁרֶת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן

²⁰וַיֵּצְאוּ כָּל עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה

²¹וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ אִשָּׁר נִשְׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אִשָּׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֵתוֹ הִבִּיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לְמַלְאכַת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל עֲבַדְתּוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ

²²וַיָּבֹאוּ הָאָנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כָּל נָדִיב לֵב הִבִּיאוּ חָח וְזָמָּה וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלִי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפֹת זָהָב לַיהוָה

²³וְכָל אִישׁ אִשָּׁר נִמְצָא אֵתוֹ תַּכְלֵת וָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים הִבִּיאוּ

²⁴ כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו

²⁵ וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש

²⁶ וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים

²⁷ והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן

²⁸ ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים

²⁹ כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה

³⁰ ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה

³¹ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה

³² ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת

³³ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת

³⁴ ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן

³⁵ מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת

הפרק 36

עשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה

² ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה

³ ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר

⁴ ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים

⁵ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה

⁶ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא

⁷ והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר

⁸ ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם

⁹ ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת

¹⁰ ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת

¹¹ ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית

¹² חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת

¹³ ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד

¹⁴ ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם

¹⁵ ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת

¹⁶ ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד

¹⁷ ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית

¹⁸ ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד:
¹⁹ ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה
²⁰ ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים
²¹ עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד:
²² שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן
²³ ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה
²⁴ וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
²⁵ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים
²⁶ וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
²⁷ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים
²⁸ ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתיים
²⁹ והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת
³⁰ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד:
³¹ ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת
³² וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתיים ימה
³³ ויעש את הבריח התיכון לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה
³⁴ ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחים ויצף את הבריחים זהב
³⁵ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים
³⁶ ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף
³⁷ ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם
³⁸ ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת

הפרק 37

יעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו
² ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב
³ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמיתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית
⁴ ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב
⁵ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן
⁶ ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה
⁷ ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת
⁸ כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצוותיו
⁹ ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים
¹⁰ ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו
¹¹ ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב
¹² ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב
¹³ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו
¹⁴ לעממת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן
¹⁵ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן

¹⁶ ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור

¹⁷ ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו

¹⁸ וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני:

¹⁹ שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח

כן לששת הקנים היצאים מן המנרה

²⁰ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה

²¹ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה

לששת הקנים היצאים ממנה

²² כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור

²³ ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור

²⁴ ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה

²⁵ ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו

²⁶ ויצף אותו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב

²⁷ ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אותו בהם

²⁸ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב

²⁹ ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח

הפרק 38

יעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו

² ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אותו נחשת

³ ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת

⁴ ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו

⁵ ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים

⁶ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת

⁷ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אותו בהם נבוב לחת עשה אותו

⁸ ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד:

⁹ ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה

¹⁰ עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף

¹¹ ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף

¹² ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשקיהם כסף

¹³ ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה

¹⁴ קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה

¹⁵ ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה

¹⁶ כל קלעי החצר סביב שש משזר

¹⁷ והאדנים לעמדים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר

¹⁸ ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה

ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר

¹⁹ ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף

²⁰ וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת

²¹אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן
²²ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה
²³ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש
²⁴כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות
ושלשים שקל בשקל הקדש
²⁵וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש
²⁶בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה לשש
מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים
²⁷ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר
לאדן
²⁸ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם
²⁹ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל
³⁰ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי
המזבח
³¹ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב

הפרק 39

מן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה
²ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
³וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך
השש מעשה חשב
⁴כתפת עשו לו חברת על שני קצוותיו חבה
⁵וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה
יהוה את משה
⁶ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל
⁷וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
⁸ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
⁹רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול
¹⁰וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד:
¹¹והטור השני נפך ספיר ויהלם
¹²והטור השלישי לשם שבו ואחלמה
¹³והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם
¹⁴והאבנים על שמת בני ישראל הנה שתיים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר
שבט
¹⁵ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור
¹⁶ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן
¹⁷ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן
¹⁸ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו
¹⁹ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתח
²⁰ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל
לחשב האפד
²¹וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן

מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה
²²ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת
²³ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע
²⁴ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר
²⁵ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים
²⁶פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה
²⁷ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו
²⁸ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר
²⁹ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה
³⁰ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה
³¹ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה
³²ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו
³³ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו
³⁴ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך
³⁵את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת
³⁶את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים
³⁷את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור
³⁸ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל
³⁹את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו
⁴⁰את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי
עבדת המשכן לאהל מועד
⁴¹את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
⁴²ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה
⁴³וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה

הפרק 40

ידבר יהוה אל משה לאמר
²ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד
³ושמת שם את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת
⁴והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה
⁵ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן
⁶ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד
⁷ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים
⁸ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר
⁹ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש
¹⁰ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים
¹¹ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו
¹²והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים
¹³והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי
¹⁴ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת
¹⁵ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדרתם
¹⁶ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה

¹⁷ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן
¹⁸ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו
¹⁹ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה
²⁰ויקח ויתן את העדת אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה
²¹ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה
²²ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת
²³ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה
²⁴וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה
²⁵ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה
²⁶וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת
²⁷ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה
²⁸וישם את מסך הפתח למשכן
²⁹ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את
משה
³⁰וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה
³¹ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם
³²בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה
³³ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה
³⁴ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן
³⁵ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן
³⁶ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם
³⁷ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו
³⁸כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם